

MADEN ATIKLARI YÖNETMELİĞİNİN UYGULANMASINA İLİŞKİN AÇIKLAMALAR

A. Kapsam İle İlgili Açıklamalar

1. Maden Atıkları Yönetmeliği, Maden Kanununun kapsamında yer alan maden/cevher/mineral kaynakların aranması, çıkarılması ve bunlara uygulanan fiziksel, kimyasal, biyolojik, fiziko-kimyasal ve liç işlemleri sonucunda ortaya çıkan atıkları kapsamaktadır.
2. Isıl işlemler, ergitme ya da izabe dahil metalürjik işlemler vb. endüstriyel prosesler sonucu ortaya çıkan atıklar (cüruf, kül vb.), asit üretim tesisleri ya da organik/anorganik kimyasal üretim işlemleri (sülfürik asit, borik asit, boraks pentahidrat üretim tesisleri vb.) sonucu ortaya çıkan atıklar Yönetmeliğin kapsamında değildir. Bununla birlikte, maden/cevher/mineral kaynakların aranması amacıyla yapılmayan kazı, sondaj işlemlerinden kaynaklanan atıklar ile Maden Kanununda yer almayan madde/malzemelerin atıkları da (petrol, doğalgaz, jeotermal, su kaynakları vb.) Yönetmeliğin kapsamı dışındadır.

B. Genel Hükümler İle İlgili Açıklamalar

1. Maden atıkları, madencilik faaliyetlerinden kaynaklanmayan atık türleri ile aynı depolama sahası içinde karıştırılarak ya da beraber depolanamaz. Ancak, ayrı lotta depolanmalarına Bakanlıkça durum bazında izin verilebilir.
2. Maden atıklarının başka bir sektörde alternatif hammadde olarak kullanılmasının planlanması durumunda, "Atıktan Türetilmiş Yakıt, Ek Yakıt, Alternatif Hammadde Tebliği" hükümleri doğrultusunda iş ve işlem tesis edilir.
3. Maden Kanununun 7 nci maddesi gereğince maden hukukunun yürütülmesini teminen ÇED süreçlerini tamamlayan ancak herhangi bir üretim faaliyetine başlamayan tesislerin işletmecileri, faaliyete başlamadan önce atık yönetim planlarını Bakanlığa/İl Müdürlüğüne sunar.
4. Sondaj çamurlarının saha içinde depolandığı alanlar için atık yönetim planı sunulmaz.
5. ÇED süreci Maden Atıkları Yönetmeliğinin yürürlüğe giriş tarihinden önce tamamlanmış ve inşa edilmiş yığın liçi tesislerinin taban geçirimsizlik teşkilinde Yönetmeliğin 11 inci maddesinde yer alan kalınlık hükümleri aranmaz.

C. Görev, Yetki ve Yükümlülükler İle İlgili Açıklamalar

1. Rödovalsız işletilen tesisler dahil olmak üzere maden atıklarının depolandığı sahalar için atık yönetim planları, işletmeci tarafından Bakanlığa/İl Müdürlüğüne sunulur.
2. Kategori A maden atık bertaraf tesisleri için istenecek finansal garanti/mali teminat, Bakanlıkça usul ve esasları düzenleninceye kadar aranmaz. Bununla birlikte, tehlikeli maden atığı bertaraf/geri kazanım tesislerinin tehlikeli atık mali sorumluluk sigortası yaptırmaları zorunludur.
3. Maden atıklarının depolandığı bertaraf tesislerinin inşaat kontrolü (atık barajları, yığın liçi taban teşkili, asit üren pasaların sızıntı suyu toplama sistemleri) Bakanlıkça usul ve esasları belirleninceye kadar mevcut yetkilendirilmiş denetim firmaları tarafından yürütülür.
4. Mevcut maden atık bertaraf tesislerinin işletmecileri Yönetmelik ek-1'de yer alan formata uygun olarak hazırlayacakları atık yönetim planlarını, ÇED Yönetmeliği ek-

1’de yer alan faaliyetler için Bakanlığa, ÇED Yönetmeliği ek-2’de yer alan faaliyetler için ise İl Müdürlüklerine sunarlar.

5. Atık yönetim planları, Bakanlık ve İl Müdürlükleri tarafından değerlendirilerek, söz konusu atık yönetim planlarında yer alan atık karakterizasyonu, tesis sınıflandırması, atık miktarı ve tesisin koordinatları vb. veriler çevrimiçi envanter programına girilir.
6. Maden atık bertaraf tesisi bulunan işletmelerin çevre yönetim hizmetleri, 21/11/2013 tarihli ve 28828 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren Çevre Görevlisi, Çevre Yönetim Birimi ve Çevre Danışmanlık Firmaları Hakkında Yönetmelik hükümlerine göre yürütülür.
7. Maden atığı üreten işletmeler ile bertaraf tesisi işletmecileri Bakanlığın çevrimiçi sistemlerine kayıt olarak bildirim yapmakla yükümlüdür.

Ç. Maden Atıklarının Karakterizasyonu ve Maden Atığı Bertaraf Tesislerinin Sınıflandırılması İle İlgili Açıklamalar

1. Maden atıklarının karakterizasyonu ile ilgili analizler Bakanlıkça yetkilendirilmiş laboratuvarlarda yapılır. Sülfür-sülfür (S^{-2}) analizleri, statik ve kinetik testler, Bakanlıkça yetkilendirme işlemleri yapılmaya kadar ulusal/uluslararası akreditasyon/yeterlilik/yetkilendirmeye haiz kurum/kuruluşlarca ya da üniversitelerin laboratuvarlarında yapılabilir. İşletmeci tarafından atığın tehlikeli atık olduğunun kabul edilmesi durumunda herhangi bir analiz aranmaz. Ulusal ve uluslararası laboratuvarlarda yapılan analiz sonuçlarında analizi yapan firma/kurum kuruluşun adı, anteti ve varsa yetki/yeterlilik belgeleri ile analizi yapan kişilerin isimleri, imzası bulunmalıdır. Üniversitelerde yapılan analizlerin sonuçları dekanlık/rektörlük üst yazısı ile sunulur.
2. Oksitli-karbonatlı cevherler dışında kalan sülfürlü cevherlerin (bakır, kurşun ve çinko madenleri ile bunları ihtiva eden pirit, kalkopirit, pirotin, sfalerit, galen vb. ile kompleks cevherlerin) zenginleştirilmesinden kaynaklanan atıklar, Atık Yönetimi Yönetmeliği ek-4 atık listesinde yer alan “01 03 04*-Sülfürlü cevherlerin işlenmesinden kaynaklanan asit üretici maden atıkları (A)” koduyla analiz gerekmeksizin doğrudan tehlikeli atık olarak sınıflandırılır. Bu madenlerden kaynaklanan pasalar da potansiyel asit üretici olarak tanımlanır ve asit üretimini giderecek tamponlama yapılarak ya da sızıntı suları toplanarak çevresel izleme önlemleri alınır.
3. Maden atıklarının karakterizasyonunda öncelikle sülfür-sülfür (ASTM E1915, EPA 600, CEN-EN 14582) miktarına bağlı olarak asit üretme potansiyeli belirlenir. Atığın sülfür-sülfür (S^{-2}) miktarı % 0,1’in üzerinde ise statik test yapılır (pr en 15875, ABA, SOBEK, Modifiye SOBEK). Bu testin sonucuna göre NP/AP<1 ise asit üreten tehlikeli maden atığı olarak sınıflandırılır ve atık karakterizasyonu sonlandırılır. NP/AP>3 ise asit üretmeyen maden atığı olarak tanımlanır.
4. Bu testin sonucuna göre $1 < NP/AP < 3$ arasında ise kinetik test (pr CEN/TS 16363, nem hücresi, kolon testi) yapılır, bunun sonucunda asit üretme potansiyeli varsa asit üreten tehlikeli maden atığı olarak sınıflandırılır ve atık karakterizasyonu sonlandırılır.
5. Atığın sülfür-sülfür (S^{-2}) miktarı % 0,1’in altında ise ya da statik ve/veya kinetik test sonucuna göre maden atığının asit üretmeyen atık olduğunun tespiti durumunda, Atık Yönetimi Yönetmeliği ek-3 analizi yapılır. Analiz sonucunun tehlikeli çıkması durumunda, atık tehlikeli maden atığı olarak tanımlanır ve karakterizasyon sonlandırılır.
6. Atık Yönetimi Yönetmeliği ek-3 analizi sonucunda atığın tehlikesiz çıkması durumunda, atığa uygulanacak monolitik ve dinamik liç testine göre sızıntı suyundaki

ağır metal ve iz element konsantrasyonları (pr CEN/TS 15863, pr CEN/TS 15864 vb.) Atıkların Düzenli Depolanmasına Dair Yönetmelikte II. Sınıf tesisler için verilen sınır değerlere göre değerlendirilir. Sınır değerlerin altında ise tehlikesiz maden atığı, üzerinde ise tehlikeli maden atığı olarak bertaraf edilir.

7. Kinetik testlerin yapıldığı maden atıkları için monolitik ve dinamik liç testleri uygulanmaz.
8. Yığın liçi tesisleri ve mevcutta atık üretimi söz konusu olmayan maden atıklarının karakterizasyonunun yapılabilmesi için atık kodu; metalik madenler için “01 03 05*- Tehlikeli madde içeren diğer maden atıkları (M)” veya “01 03 07*- Metalik minerallerin fiziki ve kimyasal işlenmesinden kaynaklanan tehlikeli maddeler içeren diğer atıklar (M)”, metalik olmayan madenler için “01 04 07*- Metalik olmayan minerallerin fiziki ve kimyasal işlenmesinden kaynaklanan tehlikeli maddeler içeren atıklar (M)” olarak belirlenir. Atık üretimine başlanmasının ardından analizler yapıp karakterizasyon ve atık kodu tayin edilir.
9. Pasaların (dekapaj, ekonomik olmayan kayaç) karakterizasyonunda yalnızca asit maden/kaya drenajı potansiyeline ilişkin sülfid-sülfür (S⁻²) analizi yapılır. S⁻² miktarı % 0,1’in altında ise inert maden atığı olarak kabul edilir. S⁻² miktarı % 0,1’in üzerinde ise statik ve gerekiyorsa kinetik testler yapılır. Bu testlerin sonucuna göre asit üretmiyorsa inert maden atığı olarak kabul edilir. Pasalar için Atık Yönetimi Yönetmeliği ek-3 analizi ve sızıntı suyu için liç testlerinin yapılmasına gerek yoktur.
10. Pasaların asit üretme potansiyelinin belirleneceği karakterizasyon ve jeokimyasal modelleme çalışmalarının yapılabilmesi ve buna göre pasa depolama sahalarının tasarım ölçütlerinin belirlenmesi için, sondaj logları veya karot numuneleri doğrultusunda pasa kütlelerini oluşturacak jeolojik birimlerin/litolojilerin tümünden miktara bağlı olarak aşağıdaki tabloya uygun sayıda numune alınır. Alınan tüm numunelerde ayrı ayrı ve pasa kütleindeki oranı dikkate alınarak bunlarla oluşturulacak uygun sayıda kompozit numunede asit üretme potansiyeli ile ilgili analizler yapılarak pasa yığınının asit üretip üretmediği belirlenir. Numuneler mevzuata uygun olarak İl Müdürlüğü tarafından veya gözetiminde alınır, tutanakla analize gönderilir.

Maden Kazılarında Kaynaklanan Atıkların/Pasaların Karakterizasyonu İçin Yapılacak Testler İçin Atık Miktarına Göre Minimum Numune Sayıları	
Pasa Miktarı (metrik ton)	Numune Sayısı
<10.000	3
<100.000	8
<1.000.000	26
<10.000.000	80

11. Maden atık bertaraf tesislerinin bulunduğu maden tesislerinde çevre yönetim birimi varsa atık karakterizasyonu ve tesis sınıflandırmasına ilişkin çalışmalar bu birim tarafından yapılabilir/yaptırılabilir. Birinci madde hükmü saklı olmak üzere karakterizasyona ilişkin analizler Bakanlıkça yetkilendirilmiş laboratuvarlarda yaptırılır.
12. Maden atık bertaraf tesisleri, Yönetmeliğin ek-5’inde yer alan üç ana bölümden biri nedeniyle risk taşıması durumunda, kaynak-taşıyım yolu-alıcı zincirinin tamamlanması koşuluyla Kategori A olarak sınıflandırılır.

13. Yığın liçi tesislerinin tesis sınıflandırması ve risk analizi çalışmalarında cevher yığını ve çözelti havuzları ile birlikte değerlendirilir. Bu değerlendirmede, katastrofik deprem durumu ve Q_{10000} yağış taşıma kapasiteleri dikkate alınır.
14. İnert maden atıklarının depolandığı tesislerin sınıflandırılmasında yalnızca Yönetmeliğin ek-5/A “Tesislerin Stabilitesinin Bozulma Riski” bölümü dikkate alınır.
15. Yönetmelik ek-5/B’inde yer alan tehlikeli atık düzeyi oranına yalnızca pasa ile zenginleştirme atığının kuru sistem beraber depolanması durumunda bakılır, tek tip atık depolamada dikkate alınmaz.
16. Maden atığı bertaraf tesislerinin bulunduğu alanların ÇED Yönetmeliği ek-5 Duyarlı Yörelere Listesinde veya yakınında yer alması tesisin Kategori A olarak değerlendirilmesi için yeterli değildir. Tesisin Kategori A olarak sınıflandırılması için, risk değerlendirmesi yapılırken olası ciddi bir etki (sedde yıkılması, taşkın, sızıntı vb.) sonucunda ÇED Yönetmeliği ek-5 Duyarlı Yörelere Listesinde bulunan alanların potansiyel etki alanında yer alması ve kaynak-taşıyıcı-alıcı zincirinin tamamlanması gerekir.

D. Kapatma İşlemlerine İlişkin Açıklamalar

1. Maden atıklarının depolandığı bertaraf tesislerinin kapasitesinin dolması ya da Bakanlıkça kapatılmasının gerekli görülmesi durumunda kapatma planları Bakanlığa sunulacaktır. Bakanlığın onayladığı kapatma planları doğrultusunda yapılacak iş ve işlemler, ilgili İl Müdürlüğü, mevcut yetkilendirilmiş denetim firmaları ya da Bakanlıkça yetkilendirilmiş kontrol firmaları tarafından kontrol edilerek, kapatma aşamalarına ilişkin raporlamalar Bakanlığa sunulur.
2. Maden atıklarının depolandığı tesislerin kapatma projeleri hazırlanmadan önce, atık barajlarında bulunan atık su ve sızıntı suyuna ilişkin; susuzlaştırma yöntemi, atık barajı boyuna profili ile yaklaşık atık ve su yükseklikleri, toplam atık miktarı (kuru madde olarak), atıkta kalacak nem miktarı ve su miktarı, su bütçesi (yağış-buharlaştırma hesapları), atık barajının tabanı ile su yüzeyi arasında kalan su kütlesinin farklı derinliklerinden alınacak numunelerde Su Kirliliği Kontrolü Yönetmeliği Tablo 7.1’deki tüm parametreler için Bakanlığımızca yetkilendirilmiş bir laboratuvarda yapılacak analize göre atık suyun miktarı, karakterizasyonu ve arıtma ihtiyacı dikkate alınarak öngörülen atık su arıtma sistemi alternatifleri (toplam atık su miktarı, günlük arıtılacak miktar AAT kapasitesi) ve arıtma sonrasında planlanan deşarj yeri hakkında ayrıntılı bilgilerin yer aldığı bir başvuru dosyası ile 2014/7 “Atıksu Arıtma/Derin Deniz Deşarjı Tesisi Proje Onayı Genelgesi” hükümleri doğrultusunda teknik uygunluk veya muafiyet yazısı alınır.

E. Çevre İzni/Lisansı İle İlgili Açıklamalar

1. Çevre lisansına sahip maden atığı bertaraf tesisleri atık yönetim planlarının Bakanlıkça uygun görülmesinden itibaren en geç 1 ay içinde atık yönetim planında yer alan tesis sınıflandırması sonucuna göre lisans belgelerinin yenilenmesi için Bakanlığa başvurur.
2. Mevcutta faaliyet gösteren yığın liçi tesisleri atık yönetim planında tesisin taban geçirimsizliğine ilişkin bilgi ve belgeleri de sunar. Yönetmeliğin taban geçirimsizliği ile ilgili hükümlerini sağlayan tesisler, “Maden Atığı Depolama Tesisi Onay Belgesi” ile 1 ay içinde çevre lisansı başvurusunda bulunur. B Bölümünün 5 inci maddesi hükümleri saklı olmak üzere taban geçirimsizliği ile ilgili hükümleri sağlamayan tesisler, kapatma planını Bakanlığa sunar.

3. Mevcutta faaliyet gösteren asit üreten pasa depolama tesisleri atık yönetim planında tesisin sızıntı suyu toplama sistemi ve/veya Yönetmeliğin 11 inci maddesinin on dördüncü fıkrasında belirtilen önlemlere ilişkin bilgi ve belgeleri sunar. Bakanlıkça uygun görülmesi durumunda “Maden Atığı Depolama Tesisi Onay Belgesi” ile 1 ay içinde çevre lisansı başvurusunda bulunulur. Aksi takdirde kapatma planı Bakanlığa sunulur.
4. Mevcutta faaliyet gösteren macun dolgu tesisleri atık yönetim planında Yönetmeliğin 15 inci maddesinin üçüncü fıkrasında belirtilen bilgi ve belgeleri sunar. Uygun görülen tesisler, Bakanlıkça düzenlenecek olan “Maden Atığı Derine Enjeksiyon Onay Belgesi” belgesi ile 1 ay içinde çevre lisansı başvurusunda bulunur.
5. Yığın liçi ve asit üreten pasa depolama tesisleri için Yönetmeliğin 15 inci maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen hükme göre işlem yapılır. Yığın liçi tesisleri için hazırlanacak uygulama projelerinde, Maden Atıkları Yönetmeliği ek-6’da istenen bilgi ve belgelere ilave olarak; liç çözeltisi ana ve tali toplama borularının yerleşim planları ile çözelti yüklü solüsyon havuzları/yüksüz havuzlar, acil durum havuzu plan/kesitleri ve havuzların geçirimsizlik detayları belirtilir.
6. Atık Yönetimi Yönetmeliğinin 2 nci maddesinin üçüncü fıkrası ile Maden Atıkları Yönetmeliğinin 15 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan maden atıklarının geri kazanım faaliyetlerine ilişkin çevre lisansı başvurusu ve işlemleri atık türü ve özellikleri dikkate alınarak tehlikeli veya tehlikesiz atık geri kazanımı olarak değerlendirilir.
7. Asit üreten pasa depolama alanları için hazırlanacak uygulama projelerinde, Maden Atıkları Yönetmeliği ek-6’da istenen bilgi ve belgelerden aşağıda belirtilenler Bakanlığa sunulur:
 - a) Jeolojik-jeoteknik rapor (zemin etüdü ve şev duraylılık analizleri),
 - b) Deprem risk analiz raporu,
 - c) Sızıntı sularının toplanması için teşkil edilecek drenaj sistemi ve sızıntı suyu toplama havuzuna ilişkin bilgi, kesit ve paftalar,
 - ç) Üst örtü sızdırmazlık sistemine ilişkin bilgi, kesit ve paftalar,
 - d) Gözlem kuyularının yerlerine ilişkin kesit ve paftalar.
8. Maden atığı depolama tesisleri menba şev eğimi maksimum 1/2, şev/basamak yüksekliği (kot farkı) maksimum 20 m. olacaktır. İki şev arasında minimum uzunluğu 5 m. olan palye (geosentetik uzunluğu 7 m.) uygulaması zorunludur. Palyelerde 1 m. emniyet payı bulunacak olup, geosentetikler yüksekliği minimum 1 m., genişliği minimum 0,5 m olan ankaraj hendeği ile kilitlenecektir.
9. Maden atığı depolama tesis inşaatlarında kullanılacak doğal veya geosentetik geçirimsizlik malzemelerinin kullanımı ve uygulamasında DSİ teknik şartnameleri ve/veya uluslararası standartlar (ASTM, ISO EN, TSE) kullanılır. Geosentetiklerle ilgili analiz sonuçlarında firma/kurum/kuruluşun adı, anteti ve varsa yetki/yeterlilik belgeleri ile analizi yapan kişilerin isim ve imzaları bulunmalıdır. Üniversitelerde yapılan analizlerin sonuçları dekanlık/rektörlük üst yazısı ile sunulur.
10. Atık barajları için maden atığı depolama konulu çevre lisansı, Bakanlıkça onaylanan uygulama projesinde yer alan nihai kret kotu ve koordinatları esas alınarak düzenlenir. Kademeler şeklinde inşa edilecek atık barajlarına ilişkin kademe yükseltmesi işlemleri sonucunda yeni kot ve koordinatlar için “Maden Atığı Depolama Tesisi Onay Belgesi” düzenlenir. Çevre lisansı belgesi süresi dolmadığı müddetçe kademe yükseltmeleri için çevre lisansı başvurusu yapılmaz.

F. İnerit Maden Atıklarına İlişkin Açıklamalar

1. Yönetmelik ek-4/A'da yer alan inerit maden atıkları dışında, Maden Kanunu II (c) grubu madenlerinin aranması, çıkarılması ve fiziksel işlemlerle işlenmesi sonucunda ortaya çıkan atıklar da inerit maden atıkları olarak değerlendirilir.
2. Yönetmeliğin ek-4/A inerit maden atıkları listesinde yer almayan maden atıklarının inerit maden atığı olarak tanımlanması için Yönetmeliğin ek-4/B'sine göre hazırlanacak rapor Bakanlığa sunulur, Bakanlıkça tesis bazında değerlendirme yapılır.
3. İl Müdürlükleri inerit maden atıklarının alan ıslahı, dolgu, restorasyon amaçlı kullanımı veya depolanmasına dair izinleri gerekli görülmesi halinde yerinde inceleme yaparak ek-1'de yer alan formata uygun olarak verir. Bir önceki yıla ait izin verilen faaliyetlere ilişkin bilgileri her yıl Mart ayı sonuna kadar çevrimiçi envanter sistemine girer.
4. Yönetmeliğin ek-4/B'sinin 4 üncü maddesinde belirtilen koşulların sağlanması için Atık Yönetimi Yönetmeliği ek-3 analizi sonucuna göre tehlikesiz atık olmalıdır. Bununla birlikte atığın herhangi bir geçirimsizlik sistemi teşkil edilmeden depolanması durumunda, yüzey suları ve yeraltı sularının kalitesine olumsuz bir etkisi olmayacağına dair Orman ve Su İşleri Bakanlığı'ndan görüş yazısı alınır.
5. 23.01.2010 tarihli ve 27471 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Madencilik Faaliyetleri İle Bozulan Arazilerin Doğaya Yeniden Kazandırılması Yönetmeliği gereği doğaya yeniden kazandırma planı hazırlayan işletmeciler, uygun görülen bu plana göre pasalarının tamamını rehabilitasyon/restorasyon/dolgu amacıyla açık ocakta kullanacaksa, bu durumun Bakanlığa/İlgili İl Müdürlüğüne resmi yazı ile bildirilmesi koşuluyla Maden Atıkları Yönetmeliği ek-4/C'de yer alan raporu hazırlamakla yükümlü değildir.
6. Yönetmelik ek-4/C'de yer alan "İnce taneli atıkların yüzeysel/yer üstü ve yağmur suyu ile taşınmasını engelleyecek tedbirler (sedde, kuşaklama kanalı vb.)" ile "Atık yığınının stabilitesinin sağlanması için alınacak tedbirlerin (yığın şev açısı, palye vb.)" alınması kaydıyla, 27.08.2010 tarihli ve 2010/13 sayılı "İnerit Maden Atıklarının Alan Islahı, Restorasyon, Dolgu Amaçlı Kullanımı veya Depolanmasına İlişkin Genelge" hükümleri doğrultusunda verilen izinler geçerlidir.

G. Alıcı Ortamda Bertarafa İlişkin Açıklamalar

1. Yönetmeliğin 22 nci maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan kurumsal akademik rapor Deniz Bilimleri Fakültesi veya Deniz Bilimleri Enstitüsü tarafından hazırlanır.

Ek: İnerit Maden Atık Depolama Tesisleri İzin Formatı

.....VALİLİĞİ
Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü

Sayı :

Konu: İnerit Maden Atıkları Depolama İzin Belgesi

(Firma İsmi)
(Firma Adresi)

İlgi : tarihli ve sayılı yazınız.

İlgide kayıtlı yazınızda¹ olarak² mevkiinde,³ aranması/çıkarılması/işlenmesi sonucu oluşan inerit maden atıklarının depolanabilmesi maksadıyla tarafınıza izin verilmesi için hazırlanan rapor, İl Müdürlüğümüze sunulmuştur.

Bahse konu raporun, 15/07/2015 tarihli ve 29417 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak 15/07/2017 tarihinde yürürlüğe giren Maden Atıkları Yönetmeliği kapsamında incelenmesi sonucunda yazı ekindeki listede koordinatları belirtilen alana⁴ atık koduna sahip inerit maden atıklarının depolanması uygun bulunmuştur.

Bilgilerinizi ve gereğini rica ederim.

.....
İl Müdürü

Ek-1: Koordinat Listesi

.....
¹ İşletmenin Ticari Unvanı

² İnerit Maden Atığının Depolanacağı Alanın Mevkiisi

³ Yönetmeliğin ek-4/A'sında yer alan madenin ismi

⁴ Atık Yönetimi Yönetmeliği ek-4'te "01-Madenlerin aranması, çıkarılması, işlenmesi, fiziki ve kimyasal işleme tabi tutulması sırasında ortaya çıkan atıklar" başlığı altında yer alan atık kodu